

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

19. De rerum permutatione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

per biennium ex sua culpâ nihil de canone solvetur. *c. ult. § de locat.* nisi, quod fieri in Ecclesiasticis tantum potest, celeri satisfactione moram pugaverit emphyteuta. *c. cit.* vel nisi (quod procedit de utraque, in Ecclesiastica tamen cum solemnitatibus ad alienationem requisitis) Dominus sciens solutionem omissam receperit cenonem futuri temporis, quia hunc recipiendo fateatur vel fateri censetur solventem verum esse emphyteutam. Franz. ad *Inst. h. r. 14.* ait ex *L. §. Sun. ff. de publican. & vectig.* si unus ex pluribus hæredibus emphyteutæ partem canonis non solvat, non cadere totam emphyteusin in committum. 2. Fit caduca, si emphyteuta culpôsè & notabiliter deterioraverit in substantia, & ita, ut fiat infructuosior & minoris valoris. *Auth. qui res. C. de Ss. Eccles.* In dubio utrum deterioratio sit notabilis, standum est arbitrio Judicis. 3. Si emphyteuta rem emphyteuticam irrequisito domino alienet. *L. fin. C. de jure emphyt.* traditio tamen facta esse debet, quia ante hanc non est perfecta & completa venditio vel alienatio. His tamen casibus dominus directus emphyteutam invitum propriâ autoritate nequit expellere; quia nemo sibi ipsi jus dicit.

TITULUS XIX.

De rerum permutatione.

Q. 1. Quid sit permutatio? *Resp.* Permutatio generalissimè sumpta involvit omnem con-

tra-

tractum, quo aliquid pro alio datur, etiam emptionem, venditionem, aliosque contractus reciprocos: *generaliter & late* accepta dicit contractum, quo res una datur pro alia, abstrahendo tamen, utrum res in specie pro alia in specie, vel genus pro genere detur; & sic differt ab emptione, venditione, mutuo, deposito, pignore, & à tribus contractibus innominatis, scil. facio, ut facias; facio ut des; do, ut facias. *specificè* accipitur pro eo contractu, in quo res in specie non fungibilis commutatur pro alia in specie non fungibili: hoc tertio modo etiam differt à contractu innominato, do, ut des. Pichl. *h. t. n. 1. in fine.* Prout abstrahit permutatio (ein Tausch) à late & specificè sumpta definitur, quòd sit contractus re & consensu constans, quo res aliqua datur ea lege, ut vicissim detur res alia.

Q. 2. *Quinam sint effectus permutationis?* Resp.

1. Datione facta sive re tradita oritur obligatio, quæ est *μονόπλευρος*, ex parte scil. solius accipientis se tenens. Lauterb. *ad ff. h. t. n. 21.* 2. Qui ex sua parte implevit contractum, potest compellere alterum ad rem pariter tradendam per *actionem præscriptis verbis*, vel etiam potest pœnitere, & quod tradidit, repetere per *conductionem causâ datâ, causâ non secutâ.* L. 4. & 7. C. h. t.
3. Nulla tamen rem danti actio competit contra tertium rei datæ possessorem, dum v. g. qui eam accepit, eandem alienavit. L. 4. C. h. t.
4. Post rem datam rei vicissim dandæ, sed nondum datæ periculum pertinet ad dantem, si citra dolum vel cul.

culpam levem accipientis pereat, Lauterb. *h. n. 28.* periculum autem rei, quam quis ex causa permutationis recepit, est accipientis, Lauterb. §. 30.

Q. 3. *Quanam res permutari possint?* Resp. Ab iis, qui possunt alienare, possunt permutari res omnes, corporales & incorporales, mobiles & immobiles, ut neque pecunia numerata excludatur, non obst. *L. 5. §. 1. ff. de praescript. verb. neque res pretio aestimata.* Lauterb. *h. §. 13.* Debent tamen reg. res, quæ permutantur, existere in humano commercio. arg. *L. 34. §. 1. ff. de contrah. empt. esse propriae. L. 1. §. 3. ff. h. t.* Et non prohibita esse alienari, est commun. 2. Res spiritualis pro temporali nec licite permutatur nec valide. *c. fin. de pact. & h. t.* Potest tamen res spiritualis pro alia spirituali permutari, v. g. reliquia pro reliquiis, jus decimandi in hoc agro pro jure decimandi in alio agro. Ratio, quia hoc est in rebus dignitati non derogat. 3. Bona Ecclesiastica immobilia & mobilia pretiosa etiam possunt cum aliis permutari, non obst. *c. 51. de reg. jur. in 6.* intervenientibus tamen solennitatibus & justa causa, sive ad laicos transferantur, ut omnes concedunt, sive ad aliam Ecclesiam, uti supra ad *Tit. de reb. Eccl. non alien. Q. 5. in fin. & Pichl. h. n. 6.* 4. Quod possint beneficia Ecclesiastica inter se permutari, dictum est ad *tit. de renuntiat. & sumitur ex c. 5. h. t. c. un. eod. in 6.* modo tamen justa adsit causa, & fiat permutatio in manu ac consensu legitimi superioris.

perioris, scil. Episcopi; it. modò fiat cum consensu collatorum, si beneficium sit collativum, patronorum, si patronatum: neque licet, si unum sit pinguius altero, excessum oblatâ pecuniâ compensare, nisi interveniat auctoritas Papæ. Pichl. h. t. à n. 8.

TITULUS. XX.

De Feudis.

Q. 1. *Quid & quotuplex sit feudum.* **Resp.** 1. Acceptum pro ipso contractu feudali, *Lehen*; *Geding* (dum aliâ sumitur pro re, quæ in feudum datur, & dicitur *Lehen* / *Lehen*; *Gut* / aliâ pro jure, quod nascitur ex tali contractu, *Lehens*; *Gerechtigkeit*) est *benevola* concessio rei immobilis vel ei æquivalentis quoad translationem domini utilis sub onere fidelitatis & exhibitionis obsequii & servitii personalis. Per Ly quoad translationem domini differt ab usufructu, vi cujus sola commoditas in usufructuarium transfertur: per verba, *sub onere fidelitatis & obsequii honesti*, scil. dum requiritur, exhibendi differt ab Emphyteusi &c. Feudo opponitur *alodium*, de quo 2. feud. 54.

Resp. 2. Feudum dividitur in *proprium* sive *rectum* & *improprium*. 2. feud. 33. & 48. it. 2. feud. 2. §. *præterea*. *Proprium* subdividitur in *nobile* & *ignobile* ratione personæ concedentis. 2. feud. 10. *Nobile* aliud est *regale*, quod auctoritate summi Principis concessum est cum di-

Liber III.

H

gni-